

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 18. szám

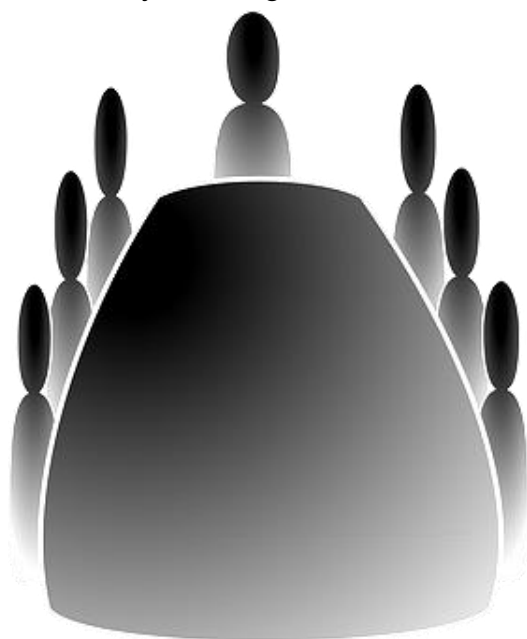
2020. november 30

Bér '21 – Az út elején

Közeleg az évvége, és szokás szerint indulnak a tárgyalások, vajon miképp alakul a vasutasok következő évi fizetése. Ám ismét hosszú lesz az út, amin végig kell menniük az érdekvédőknek és a munkaadóknak. Az állami tulajdonú vasútállalatok esetében az első lépés, hogy megszülessenek a jövő évi minimálbérről és a garantált bérminimumról szóló kormánydöntések – sajnos csak ezek után következhetnek a közvetlen bértárgyalások.

A kormány döntése előtt szokás szerint a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fóruma (VKF) vitatja meg, mit gondol a következő évről. Az első ülés november 24-én volt, amin részt vett a kormány képviselőjében Palkovics László, innovációs és technológiai miniszter is – álláspontot, javaslatot nem adott elő, célként az oldalak véleményének megismerését jelölte ki.

A munkavállalói oldal – Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ), a Liga Szakszervezetek és a Munkástanácsok Országos Szövetsége – közölte, hogy a munkahelyek megőrzésén túl általános cél az optimális minimálbérekről való

megállapodás: tíz százalék közeli mértéket tart elfogadhatónak, és a megállapodás tartalmazza bérajánlást is, az állam pedig a bajba került ágazatoknak az eddigiektől nagyobb támogatást biztosítson. Az oldal szerint zárni kell a bérollót az átlagbér és a minimálbér között, amihez egy keretrendszer létrehozását javasolja, mely figyelembe veszi az európai és a hasonló fejlettségű országokban (pl. a V4-ekben) zajló folyamatokat).

Fontos, hogy a jelenleg is érvényes kétéves megállapodás, mely nyolc százalékos emeléseket ír elő, alultervezettnak bizonyult – az élet igazolta, hogy a MASZSZ (melynek a Vasutasok Szakszervezete is tagja) nem írta alá.

A munkáltatói oldal szerint a megemelt minimálbéreket kifizették, de a gazdasági visszaesés miatt év végére lesznek nulla pozícióba, ezért a következő év januárjában nem tudnak bért emelni.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Véleményük szerint béremelés további adócsökkentések alapján lehetséges, mégpedig az adó csökkentésében idejétől. A cégek harmada semmilyen béremelést nem tud elképzelni, negyedük év közben tart elképzelhetőnek béremelést, ötöd részük pedig csak elbocsátásokkal tud bármilyen kicsi béremelést kigazdálkodni.

Az álláspontok nagy vitát váltottak ki, de azok nem közeledtek egymáshoz, megállapodás nem született. A következő forduló két hét múlva következik.

VKF ülésével csaknem egy időben a Rail Cargo Hungaria (RCH) már a bértárgyalásokat is megkezdte (nem állami cég lévén nem kell várniuk a jövő évi minimálbérekre). A vezetés jelezte, visszatérne a régi cargós hagyományhoz, hogy még év vége előtt lezárják a bértárgyalásokat. A VSZ hozzátette, jó volna feleleveníteni azt a hagyományt is, miszerint már december elsejétől élt az új bér, ám ehhez fontosak a rendszeres tárgyalások, időhúzásra nincs idő. Bér ajánlatot is vitt a tárgyalásra a cég: négy százalékos béremelést és 50 000 forintos bónuszt javasol, amit az érdekvédők nyomban elutasítottak. Ugyanakkor a vezetés átgondolja a szakszervezetek több javaslatát, mint például a pénztári tagdíj-befizetések növelését.

Amint idén is várható volt, sajnos egyelőre minden vasutas nagyon az út elején áll, és az bizony hosszúnak látszik a végeredményig. De bízunk szakszervezetünk tárgyalóiban és abban, hogy a felek jóindulata sikerre viszi közös céljainkat.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Gyertyafénynél

Mindannyian várunk valamire, vagy éppen valakire, de sokszor észre sem vesszük, hiszen legtöbbször semmi különösről nincs szó. Várjuk a hétvégét, vagy azt, hogy teljen már le a szolgálat. Sokszor várunk valakire, hogy tovább léphessünk a dolgainkban, és ránk is gyakran várnak, legfeljebb az már kevésbé zavar bennünket. De vannak komolyabb várakozásaink, ezekre általában sokáig, néha évekig visszaemlékszünk, akár beteljesedett a vágyunk, akár nem. Mostanában sajnós egyre többen várnak gyógyulásra, és szinte mindenki a helyzetünk megoldására.

Advent első vasárnapja volt tegnap, sok helyen meggyújtották az első gyertyát is. Igaz, vannak, akiket nem hoz lázba a várakozás, de attól még az első lila színű, ami a hit mellett a mértékletesség, az egyensúly, az intelligencia és az igazság színe is. Talán nem csoda, hogy kevesen szeretik a lilát, nem azért, mert csúnya, inkább a jelentéseivel szokott gond lenni. Mert bizony ritka a mértékletes ember, sokan kerüljük az egyensúlyt, és az intelligenciánkat, ha van, gyakran az igazság rejtegetésére használjuk. A hit meg többnyire a zsebben maradt, pedig aki készült, akár csak gondolatban a gyertya meggyújtására, a második vasárnapon reménykedhet a szeretetben is. Mert, hogy az első három, és lila gyertya jelenti a hitet, a reményt és a szeretetet.

A keresztények, legalábbis a vallásosabbja Jézust várja, a gyerekek, hittől függetlenül a Jézuskát, hátha idén is hoz majd valamit. Feltéve, ha az ő utcájukban is ő hozza a földi jókat, és mondjuk nem a Téliapó. Persze, nekik szerencsésük van, mert előtte jön még a Mikulás, ami azért nem apróság. Előfordul, hogy nekünk is szerencsénk van, mint például a soron következő fizetésnap környékén, mert ismét sokan kapunk egy kis „vadpénzt” – ahogy egykoron neveztük azon a bizonyos, rég megboldogult hármassal jegyzéken elszámolt adományokat. Titkon azért bízunk a Jézuskában is, hátha.

Ritka ember, aki nem örül az anyagi jussnak, de néha mint manapság is, rá kell jönnünk, hogy életünket a kevésbé számolható értékek határozzák meg. Más kérdés, hogy amikor rádöbbenünk, nem biztos, hogy értjük, hiszen nem tudjuk megszámolni. Ezért aztán sokkal kevesebbet teszünk azokért a vágyainkért, amelyek mögött nincsenek számok, sem színes papírok.

Pedig hányszor várunk egy szóra, egy huncut és titkos, vagy éppen fülig érő mosolyra, egy jelre, hogy ezután másképp lesz. Aztán mégsem jön, vagy mire megérkezik, már nem vesszük észre, mert félünk megtenni, amit kéne. De az is lehet, hogy egyszerűen nincs türelmünk kivárni, inkább futunk még egy kört a számok után.

Hittől független, hogy higgyünk, elsőként önmagunkban, aztán még legalább néhány emberben. Magunkban sem könnyű, bár önmagunkat legalább nem kell kiválogatni a körülöttünk élő sokfélék közül. Mert bizony nem könnyű eltalálni, kiben is érdemes hinni. De ha sikerült legalább egyet-kettőt, már joggal reménykedhetünk a szeretetben. Végül előfordulhat, mire a negyedik, rózsaszínű gyertyát is meggyújtjuk, az öröm is meglátogat bennünket, és ránk köszön, ha már annyira vártuk. Persze, nem biztos, hogy Karácsonykor, hanem inkább, amikor már mi is akarjuk, nem csak szeretnénk.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

MARYLOU

A feleség odalép a reggeli kávéját kortyolgató férjéhez, és jól pofon vágja: Találtam a zsebedben egy cédulát, amire a Marylou név volt írva. Azt hiszem, némi magyarázattal tartozol!

– Csillapodj édesem. Így hívták azt a lovat, amire a lóversenyen fogadtam.

Két nap múlva a feleség még nagyobb pofont kever le a férjének.

– Ezt most miért kaptam?

– Tegnap este telefonált a lovad...

AKADÁLY

Két barátnő beszélget: Tudod mi van a férjed és én közöttem?

– Mi?

– Tulajdonképpen már csak te...

Balogh Attila